

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1961 r.

w sprawie budownictwa specjalnego.

Na podstawie art. 2 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do budownictwa specjalnego w zakresie górnictwa zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) podziemne i nadziemne obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne związane z eksploatacją kopalni,
- 2) budynki stałe i tymczasowe służące do celów technologicznych górnictwa oraz urządzenia budowlane związane z tymi budynkami, budowane lub istniejące w zakładach górniczych,
- 3) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne górniczych sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych.

§ 2. Do budownictwa specjalnego w zakresie energetyki zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, urządzenia techniczne i instalacje przemysłowe w elektrowniach i w elektrociepłowniach, z wyjątkiem hydrotechnicznych obiektów inżynierskich związanych z siłowniami wodnymi,
- 2) urządzenia techniczne kotłowni z kotłami parowymi o ciśnieniu roboczym powyżej 0,5 at nadciśnienia i z kotłami wodnymi o temperaturze wody powyżej 115°C,
- 3) podziemne i nadziemne obiekty inżynierskie, urządzenia techniczne i instalacje przemysłowe sieci elektroenergetycznych i ciepłych oraz rurociągów gazowych i na paliwo płynne — użytku publicznego,

4) urządzenia techniczne acetylenowni oraz urządzenia techniczne dźwignic i dźwigów z wyjątkiem urządzeń technicznych dźwignic portowych,

5) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne energetycznych sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych.

§ 3. Do budownictwa specjalnego w zakresie komunikacji zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne, służące do utrzymania ruchu i transportu kolejowego, drogowego i lotniczego,
- 2) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne kolejowych oraz lotniczych sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych,
- 3) budynki stałe i tymczasowe służące do celów technologicznych komunikacji kolejowej i lotniczej na terenach przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu kolejowego i lotniczego, z wyjątkiem budynków przeznaczonych w całości lub w części do użytku publicznego, jak dworce na stacjach i przystankach naziemnych lub podziemnych, budynki pocztowe, magazyny przeznaczone do użytku klientów zakładów i przedsiębiorstw komunikacyjnych itp. budynki, a także z wyjątkiem budynków przeznaczonych wyłącznie na pobyt ludzi, jak np. budynki socjalne, szkolne, administracyjne itp.,
- 4) budynki stałe i tymczasowe służące do celów technologicznych zakładów i przedsiębiorstw komunikacji kolejowej i lotniczej, jak lokomotywnie (parowozownie, motowozownie, elektrowozownie), wagonownie, zajezdnie,

hangary, elektrownie itp. budynki, bez względu na to, czy budynki te położone są na terenie przeznaczonym do utrzymania ruchu i transportu kolejowego i lotniczego,

- 5) urządzenia budowlane związane z budynkami określonymi w pkt 3 i 4, z wyjątkiem zewnętrznych ogrodzeń terenów i zakładów komunikacyjnych.

§ 4. Do budownictwa specjalnego w zakresie łączności zalicza się obiekty inżynierskie, urządzenia techniczne i instalacje przemysłowe sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego.

§ 5. Do budownictwa specjalnego w zakresie żeglugi zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne, służące do utrzymania ruchu transportu morskiego i wodnego śródlądowego w portach, przystaniach, zimowiskach, stoczniach i basenach remontowych morskich i rzecznych oraz na drogach żeglugi morskiej, a także służące do celów ochrony i regulacji wód morskich,
- 2) urządzenia techniczne dźwignic portowych,
- 3) budynki stałe i tymczasowe służące do celów technologicznych żeglugi, na terenach przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu wodnego, morskiego i śródlądowego, z wyjątkiem budynków przeznaczonych w całości lub w części do użytku publicznego, jak dworce na stacjach i przystankach, budynki pocztowe, magazyny przeznaczone do użytku klientów zakładów i przedsiębiorstw żeglugowych itp. budynki, a także z wyjątkiem budynków przeznaczonych wyłącznie na pobyt ludzi, jak: budynki socjalne, szkolne, mieszkalne, administracyjne itp.,
- 4) urządzenia budowlane związane z budynkami określonymi w pkt 3, z wyjątkiem zewnętrznych ogrodzeń terenów przeznaczonych do utrzymania ruchu i transportu wodnego, morskiego i śródlądowego.

§ 6. Do budownictwa specjalnego w zakresie gospodarki wodnej zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne służące do celów budownictwa wodnego, mające wpływ na zasoby, obniżanie lub podnoszenie zwierciadła śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych, jak zapory czołowe, jazy, śluzy, hydrotechniczne obiekty inżynierskie w siłowniach wodnych itp., z wyjątkiem obiektów inżynierskich i urządzeń technicznych w zakresie melioracji wodnych półpodstawowych i szczegółowych, istniejących lub wykonywanych dla potrzeb rolnictwa,
- 2) obiekty inżynierskie i urządzenia techniczne służące do celów ochrony przed powodzią i regulacji śródlądowych wód powierzchniowych, jak wały przeciwpowodziowe, zbiorniki retencyjne, regulacje połoków górskich, progi, tamy regulacyjne poprzeczne i podłużne itp., a także służące do utrzymania ruchu i transportu wodnego na drogach wodnych śródlądowych,
- 3) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne, służące do ujęcia śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych, z wyjątkiem instalacji wodociągowych doprowadzających i odprowadzających wodę do tych urządzeń technicznych, a także z wyjątkiem obiektów inżynierskich, instalacji przemysłowych i urządzeń technicznych służących do zaopatrywania ludności w wodę i z wyjątkiem studni kopanych,
- 4) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne służące do ochrony przed zanieczyszczeniem śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych oraz morskich wód wewnętrznych i terytorialnych, z wyjątkiem obiektów inżynierskich, instalacji przemysłowych

i urządzeń technicznych służących do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości w miastach i osiedlach,

- 5) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne sieci telekomunikacyjnych wewnątrzre-sortowych służących celom gospodarki wodnej.

§ 7. Do budownictwa specjalnego w zakresie gospodarki komunalnej zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne służące do utrzymania ruchu i transportu miejskiego, z wyjątkiem obiektów inżynierskich w zakresie dróg przelotowych w osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów miejskich,
- 2) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne komunikacji tramwajowej i trolejbusowej,
- 3) obiekty inżynierskie w zakresie urządzeń terenowych zieleni użytku publicznego,
- 4) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne służące do zaopatrywania ludności w wodę, z wyjątkiem obiektów budowlanych wymienionych w § 6 pkt 1 i 2, służące do uzdatniania wody do picia i dla potrzeb gospodarczych oraz służące do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości w miastach i osiedlach, z wyjątkiem komunalnych oczyszczalni ścieków, z których ścieki są bezpośrednio odprowadzane do śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych oraz morskich wód powierzchniowych i terytorialnych lub do ziemi.

§ 8. Do budownictwa specjalnego w zakresie rolnictwa zalicza się następujące obiekty budowlane:

- 1) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne w zakresie półpodstawowych i szczegółowych melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa i leśnictwa,
- 2) obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne służące do podnoszenia i rozprowadzania wody dla potrzeb gospodarczo-produkcyjnych w ujęciach wodnych gospodarstwach rolnych i zakładach rolniczo-usługowych.

§ 9. Do budownictwa specjalnego w zakresie przemysłu zalicza się obiekty inżynierskie, instalacje przemysłowe oraz urządzenia techniczne w zakładach przemysłowych, z wyjątkiem obiektów inżynierskich, instalacji przemysłowych i urządzeń technicznych, o których mowa w §§ 2, 3, 4 i 6.

§ 10. 1. Do budownictwa specjalnego w zakresie obrony kraju zalicza się:

- 1) obiekty budowlane służące celom ściśle wojskowym,
- 2) obiekty budowlane obrony cywilnej służące do celów obrony kraju oraz obiekty budowlane na zamkniętych terenach służących celom terenowej obrony przeciwlotniczej,
- 3) obiekty budowlane na zamkniętych terenach, przeznaczone do produkcji materiałów i środków służących do celów obrony kraju,
- 4) obiekty budowlane na zamkniętych terenach, służące do celów łączności związanych z obronnością kraju.

2. Obiekty wymienione w ust. 1 pkt 1 określa Minister Obrony Narodowej.

§ 11. 1. Ministrami właściwymi do spraw budownictwa specjalnego w zakresie zastrzeżonym dla właściwych ministrów w ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) są:

- 1) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 — ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, których zakres działania obejmuje sprawy poszczególnych działów górnictwa, a w stosunku do spółdzielczych, społecznych i prywatnych zakładów górniczych — Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

- 2) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 1 pkt 3 i w § 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz dla obiektów budowlanych wymienionych w § 2 pkt 3, z wyjątkiem komunalnych sieci elektroenergetycznych i ciepłych oraz rurociągów gazowych i na paliwo płynne — Minister Górnictwa i Energetyki,
 - 3) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 2 pkt 3 w zakresie rurociągów gazowych i na paliwo płynne, z wyjątkiem komunalnych sieci gazowych — Minister Przemysłu Ciężkiego,
 - 4) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 3 — Minister Komunikacji,
 - 5) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 4 i w § 10 ust. 1 pkt 4 — Minister Łączności,
 - 6) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 5 — Minister Żeglugi,
 - 7) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 6 — Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej,
 - 8) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 2 pkt 3 w zakresie komunalnych sieci elektroenergetycznych, ciepłych i gazowych oraz dla obiektów budowlanych wymienionych w § 7 — Minister Gospodarki Komunalnej,
 - 9) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 3 — Minister Rolnictwa,
 - 10) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 9 i w § 10 ust. 1 pkt 3:
 - a) w sprawach kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie oraz odpowiedzialności zawodowej tych osób (art. 17—26 i art. 85—86 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane Dz. U. Nr 7, poz. 45), jak również w sprawach ustalania warunków bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlanych i rozbiórkowych (art. 47 ust. 2 powołanej wyżej ustawy) — Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
 - b) w pozostałych sprawach — ministrowie i kierownicy urzędów centralnych w zakresie podległych i nadzorowanych zakładów przemysłowych, a dla obiektów budowlanych państwowego przemysłu terepowego, jednostek spółdzielczych, organizacji społecznych i jednostek gospodarki uspołecznionej objętych zakresem działania Komitetu Drobnej Wytwórczości — Przewodniczący tego Komitetu,
 - 11) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 10 ust. 1 pkt 1 — Minister Obrony Narodowej,
 - 12) dla obiektów budowlanych wymienionych w § 10 ust. 1 pkt 2 — Minister Spraw Wewnętrznych.
2. W zakresie spraw objętych przepisami § 1 ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Prezesem Wyzszego Urzędu Górniczego
 3. W zakresie spraw dotyczących budownictwa sieci elektroenergetycznych i ciepłych ministrowie i kierownicy

urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

4. W zakresie spraw dotyczących budowy rurociągów gazowych i na paliwo płynne ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Przemysłu Ciężkiego.

5. W zakresie spraw dotyczących budownictwa komunikacyjnego ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Komunikacji.

6. W zakresie spraw dotyczących budownictwa sieci telekomunikacyjnych ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Łączności.

7. W zakresie spraw dotyczących budownictwa gospodarki wodnej i ochrony wód przed zanieczyszczeniem — ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

8. W zakresie spraw objętych przepisami § 8 pkt 2 Minister Rolnictwa uzgadnia swe poczynania z Ministrem Gospodarki Komunalnej.

9. W zakresie spraw objętych przepisami § 10 ust. 1 ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Obrony Narodowej.

10. W zakresie wydawania przepisów w sprawie warunków technicznych, którym powinny odpowiadać obiekty budowlane, oraz w sprawie warunków technicznych wykonywania robót budowlanych, dotyczących obiektów budowlanych określonych w § 9 — ministrowie i kierownicy urzędów centralnych uzgadniają swe poczynania z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

11. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, niezależnie od uzgodnień, o których mowa w ust. 2—9, uzgadniają wydane w tych sprawach przepisy i normatywy z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 12. W zakresie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać instalacje i urządzenia elektryczne związane z budynkami oraz komunalne sieci elektroenergetyczne z wyjątkiem urządzeń technicznych, elektrycznej trakcji tramwajowej i trolejbusowej, obowiązują przepisy wydawane przez Ministra Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom oraz kierownikom urzędów centralnych.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 sierpnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz